

Van Vallende Domino's en Geplande Verarming naar het Europees Monster (4)

Waar we reeds op 18-08-2012 op Angeltjes en in Nageltjes op 30-01-2013, op 20-02-2013 en in een reactie op het Antisocialistisch manifest op 14-03-2013 op wezen is het de gemeenschappelijke keuze van de Bilderberggroep samen met Goldman Sachs, de Europese Unie en het IMF tot een gelijkschakeling en nivellering van bezit en eigendom te komen met de bedoeling een voor hun gunstige oplossing van de financiële en sociaaleconomische crisis op te leggen. In deze optiek zal het bovendien mogelijk gemaakt worden de democratie en de vrije meningsuiting, vooral in Europa (dwangmatig) aan banden te leggen.

Meer concreet formuleerde in opdracht van de Europese Commissie de wereldwijd bekende Boston Consulting Group het voorstel om een groot gedeelte van het spaargeld van de burgers in beslag te nemen tot het oplossen van de economisch-financiële crisis en een conjunctuurexpansie mogelijk te maken. Hiervoor zou een biljoen euro nodig zijn (1 biljoen = 1.000) miljard. Deze operatie werd indertijd bevestigd door Bill Gross, beheerder van het obligatiefonds PIMCO en wellicht één van de beste obligatiespecialisten ter wereld. Deze raadt zijn cliënteel aan uit Europa weg te blijven omdat de Europese overheid beslag wil leggen op het privé-bezit van de spaarders. In dat licht moet ook het nieuws over het grote spaarvolume in België van meer dan 235 miljard euro bekeken worden.

Dat hier de overheid zowel als de Nationale Bank reeds begerige blikken o.m. voor conjunctuurstimulering als voor zogenaamde volksleningen op geworpen hebben spreekt wel voor zichzelf. Wellicht was dit alles reeds onderwerp van

gesprekken in de Belgische regering vermits voor zijn intrede in de politiek Alexander De Croo actief was bij hoger genoemde consultinggroep en meer dan waarschijnlijk een aantal van de ideeën van zijn vroegere werkgever bij Di Rupo aankaartte.

Het in beslag nemen van het spaargeld kan ofwel rechtstreeks of indirect gebeuren .Omdat men voorlopig een open confrontatie met de bevolking wou vermijden koos men voor een vermindering van de rentevoet van het gewoon sparen tot 1 pct en zelfs lager. Deze rentevoet kon niet opwegen tegen de oplopende inflatie zodat het spaargeld van de gewone burger in waarde krimpt en de politiek-economische doelstelling van de uniformisatie van het bezit vorm begon te krijgen en onder druk van de financiële en bancaire oligarchie hoog op de agenda door de diverse beleidsinstanties zowel nationaal als internationaal geplaatst werd.

In een ander vlak misleidt men de spaarder door hem een economisch herstel voor te spiegelen en hem aan te sporen zijn beleggingen van spaarboekjes te transfereren naar aandelen en wankel staatsobligaties met het risico van sterke koersverliezen en faillissementen, wat feitelijk op hetzelfde neerkomt als een rechtstreekse in beslag name.

De beslissing van zaterdag door de Eurogroep om de bankencrisis in Cyprus mede door de modale en kleine spaarder op te lossen door een gedeeltelijke confiscatie van zijn tegoeden is bijgevolg zonder voorgaande en inspireert zich zonder enige twijfel op de door de Boston Group uitgebrachte voorstellen.Dit perverse mechanisme houdt het gevaar in dat dergelijke concrete voorstellen ondanks de beweringen en ontkenningen van Van Rompuy reeds voor Spanje en Italië en zelfs voor de andere landen van de eurozone op tafel liggen met alle gevaren van dien voor het optreden van een grootscheepse run op het banksysteem.

Op die manier dreigt de belastingbetaler tweemaal op te draaien : een eerste keer via begrotingsmaatregelen, een

tweede keer door een zware spaarbelasting. Deze zware gevolgen werden trouwens door econoom De Grauwe in de zevende dag correct ingeschat. Quid de vraag : wat met de door de overheid verleende depositowaarborg?

Heel deze situatie vloeit voort uit de linkse ontsporing die blijkbaar door de regering Di Rupo overgenomen wordt dat het inkomen in de eerste plaats toebehoort aan de overheid vermits inleveren door in beslag name en belastingen in werkelijkheid de teruggave is van iets dat de burger niet bezit. Dit alles wordt door links in het kader van de herverdeling van de inkomsten uit arbeid en vermogen geplaatst. Een problematische herverdeling die niet bij de werkelijke behoeftigen terecht komt, maar wel het overheidsbeslag op de nationale rijkdom ver boven de 50pct doet uitrijzen. Op die manier komen we tot de verbazende conclusie dat de maatschappelijke meerwaarde die volgens links de kapitalisten zich door "uitbuiting" toe-eigenen op dit ogenblik door links en de door hun gesteunde oligarchieën ,regeringen en internationale instellingen praktisch geheel tot scha en schande van de gewone burger in beslag genomen wordt.

De vraag blijft wat in deze constellatie de Nv-A gaat doen. Gaat ze kiezen voor een Europees niveau dat de "verdampende" Belgische gaat vervangen of gaat ze mee met de schildwachten van Vlaanderen kiezen voor een waarachtig onafhankelijk en republikeins Vlaanderen dat niet de gevestigde machten, maar het gewone Vlaamse Volk op alle terreinen verdedigt.